

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 45. Agitur de reconciliatione gratiæ cum Ludovico Bavaro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

ac perstitit in illa, quam Schola Parifina
cum tota docebat Ecclefia.

Sæcul. XIV.
A. C. 1336.

Benedictus XII a Joanne XXII plurimum discrepabat etiam extrinsecus. *Alb. Argent. p. 125.*
Huic vultus pallidus, ftatura pufilla, vox debilis, illi eximia corporis magnitudo, fanguine fuffufa facies, fonora vox erat. Nec minus diverfus eorum modus agendi. Joannes evehere ac ditare propinquos fuos, Nobilium Ordinis exiftimationem colligere audiendo benevole ipforum preces, numerosos Equites alere geftiebat. Nihil fimile Benedictus. Faxint boni Superi, ajebat, ne me Rex Franciæ per cognatos meos in fervitutem adducat fuam, cogatque omnia, quæ cupit, facere, ut antecessorem meum!

§. XLV.

Agitur de reconciliatione gratiæ cum Ludovico Bavaro.

Benedictus in principio pontificatus fui a Rege Galliæ per legationem rogatus est, ut Joannem ipfius filium natu majorem faceret Regem Viennæ; ipfum vero constitueret Imperii Vicarium in Italia; & ipfi decimam decimarum in decem annos, ac totum Ecclesiæ thesaurum ad suppetias terræ sacrae ferendas concederet. Hæ petitiones Papam & Cardi-

p. 126.

Sæcul. XIV.
A.C. 1336.

Cardinales tanta percellebant formidine, ut cum Imperatore Ludovico Bavaro in gratiam redire statuerent. Qui per amicos, quos in aula Romana semper alebat, rem edoctus, ad Papam & Cardinales mox Legatos misit cum litteris modestissimis. Papa Ducibus Austriæ Ludovici cognatis scripsit hunc Principem a se cum gaudio receptum iri, si revenire ad Ecclesiæ sinum cuperet. Epistolam dabat mense Aprili 1335.

Rayn. 1335.
n. 1. 2.

Vitæ p. 221.

p. 222. 223.
Rayn. 1336.
n. 17. 18. &c.

Imperatori Legati erant Ludovicus Ottingæ Comes, tres Clerici, ac totidem Equites: qui 28 Aprilis anno 1335 ad Papam delati, quinto Julii Avenione asportabant conditiones, quas ille dederat rei componendæ gratia. Sequenti anno 1336 illuc reverterunt cum potestate gerendi negotii quinto Martii perscripta; in qua illi nominantur, scilicet Ludovici senior juniorque Ottingæ Comites, Henricus Sifingius Eques Teutonici Ordinis beneficio præditus, Eberardus Tummius Archidiaconus, Marquardus Randecius Canonicus, & Doctor Udalricus Augustanus, Archigrammateus Imperatoris: qui per hoc scriptum omnia contra Papam Joannem XXII a se facta, & omnia edicta sua Romæ promulgata revocat, adjungens multa promissa ad confirmandam concordiam. Legati Avenione auditi sunt in senatu

senatu publico, ubi omnium nomine lo-
quebatur Marquardus Randecius. Pe-
tebant, ut Ludovicus Bavarus censuris
sibi per Joannem XXII irrogatis exsolve-
retur, pollicitus se satisfacturum Eccle-
siæ. Benedictus se hac de re quanquam
difficili optatum ad exitum perducenda
cum Cardinalibus consultaturum reposuit:
sed nihil decrevit.

Albertus Argentinensis scriptor coæ-
vus hæc addit, Papa blandissime respon-
dit, se cum Cardinalibus summa lætitia
perfusum iri, si Germania hic nobilis Ec-
clesiæ ramus se stipiti denuo jungeret in
modum sacræ Sedi tam honorificum.
Excurrebat in laudes Germaniæ ac
Ludovici, quem dicebat generosissimum
orbis Principem. Imperii vacationi ad-
scribebat Italiæ turbas, & jacturam Ar-
meniæ ac Palæstinæ. Demum ajebat
Ludovicum per se absolutum iri. Et
vero sperabatur id postridie futurum esse.
Sed Franciæ ac Neapolis Reges hoc a
consilio cunctos propemodum Cardina-
les dimoverant. Nam id oppugnandi
causa Rex Philippus in Romanam curiam
Archiepiscopos duos, duos Episcopos,
duosque Comites, ac Rex Robertus to-
tidem miserat. Contendebant omnes
tam grandem hæresiarcham perperam
præferri suis Dominis Ecclesiæ fidelissi-
mis; & Papæ cavendum esse, ne fautor
hære-

Sæcul. XIV.
A. C. 1336.

hæreticorum vocaretur. Papa inquebat: Quid ergo cupiunt vestri Domini? Voluntne Imperium dari nullum? Respondebant ferociter: Sancte Pater! noli nostris Dominis nobisque tribuere verba, quæ non loquimur! Haud impugnamus Imperium, sed Ludovicum condemnatum, cum multa fecisset contra Ecclesiam. Immo nos contra illum fecimus, subjunxit Papa: cum baculo venisset ad pedes antecessoris nostri, si hic eum voluisset recipere: & quidquid egit is Princeps, provocatus egit. Asseverabat deinde Papa effecturum se, ut Ludovicus ad conditiones descendat pro ambobus Regibus meliores, quam si eum inclusum turri tenerent. Sed operam lusit: quia Gallorum Rex in omnibus terris suis Cardinalium redditus occupaverat.

Hoc ipso tempore Rex Bohemiæ Joannes ac Henricus Baviariæ Dux illius gener ad aulam Romanam confidenter scripserant se Hungariæ & Cracoviæ sive Poloniæ Regum, atque aliorum quorundam auxilio novum Romanorum Regem creaturos esse. Quæ res Cardinales rursus impulit, ut Papam a Ludovici absolute averterent. Aiebant enim: Cum eum suæ ipsius partes de fastigio detrahere velint, imprudenter ageret Sacra Sedes, si tot Principes offenderet obvirum

virum debilem ac derelictum. Itaque *Sæcul. XIV.*
 Papa novum deliberandi spatium con- *A.C. 1336.*
 stituit: Legatique Ludovici re infecta
 discessere.

Alios eodem anno misit nempe Gui- *Rayn. n. 30.*
 lielmum Juliaci Comitem, ac Robertum *31.*
 Baviariæ Principem suum patruum cum
 potestate gerendæ rei 28 Oct. 1336 scri-
 pta: in qua fatetur intrusum a se Anti-
 papam Petrum Corbarium, quia ignoras-
 set in hæresim incidere illum, qui crede-
 ret ab Imperatore Papam exauthorari,
 & alium decerni posse. Ait hoc dolere
 sibi, sicut etiam quod protexerit Pro-Co-
 mites, Fratresque Minores in Ecclesiam *n. 32.*
 rebelles, inter alios Michaëlem Cæsena-
 tem, Guilielmum Ocamum, & Bonagra-
 tium Bergomatem. Declarat se id egisse
 tanquam Equitem in litteris & docto-
 rum subtilitatibus rudem ac hospitem.
 Excusat se de receptis Marsilio Patavino
 & Joanne Janduno: ac ejurat eorum hæ-
 reses. Petit veniam, quod interdicta non
 observaverit: & Romæ impositam sibi
 coronam abdicat. Tradita Procuratori-
 bus hæc duo scripta sunt composita in
 modum litterarum ad Papam: & Ludo-
 vicus tertias ad eum misit tertio Decem-
 bris eodem anno, eundemque in finem,
 scilicet, ut absolveretur. Interim Rex
 Philippus Papam consuluit de foedere
 sanciendo cum Ludovico Bavaro. Sed *n. 39.*
Histor. Eccles. Tom. XXIII. Gg Papa

Sæcul. XIV. A. C. 1336. Papa dissuasit, illi exponens incommoda foederis cum Ludovico non absoluto hactenus, & difficultatem absolutionis, utpote quæ deberet cunctos Germaniæ Principes illius partibus addictos comprehendere. Dabat 23 Novembris.

§. XLVI.

Balduinus Trevirensis Moguntiam administrare desinit.

Sup. §. 13. **N**e Ludovico pax ecclesiastica redderetur, inter alia obstabat administratio Moguntiae perperam continuata per Balduinum Luxemburgium Archiepiscopum Trevirensis. Ut is cessaret, Papa ad Ludovicum Bavarum Legatum misit Magalonensem Episcopum Pictonem Montefginum, postea Cardinalem. Nam etsi Balduinus anno 1333 Henrico Virneburgio cedere visus erat, re ipsa tamen pergebat administrare Moguntiam, neglectis Henrici de se querimoniis in curia Romana. Hoc demum anno 1336 inter eos convenit. Balduinus Collegio Moguntino reddidit administrationem: Collegium Imperatori favens Henricum recepit in Archiepiscopum, postquam se partes ejusdem secuturum promiserat: pro pignore Collegium sex castella in possessione sua retinuit. Tum
Baldui-

Rayn. n. 59.